

№ 7/1948.

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s
framställning till Ålands landsting med förslag
till landskapslag angående ändring av landskaps-
lagen om hälsovården i landskapet Åland, utfärdad
den 17 april 1947.

Landskapsnämnden har uppgjort förslag till ändring av 16, 17 och 18 paragraferna i landskapslagen om hälsovården i landskapet Åland (11/1947). Dessa ändringar äro betingade däraf, att kommun numera i riket är skyldig att anskaffa fasta epidemisjukplatser vid centralsjukhus. Såsom av landskapsnämndens framställning № 6/1949 angående ändring av landskapslagen om centralsjukhus i landskapet Åland framgår, har landskapsnämnden föreslagit Landstinget, att i landskapslagen skall stadgas förenämnd skyldighet för kommunerna i landskapet Åland. Denna skyldighet att anskaffa fasta epidemisjukplatser vid centralsjukhus för rikets kommuner tillkom såsom en följd av ändrade bestämmelser om motarbetande av epidemiska och smittsamma sjukdomar. Genom lagen den 17 april 1948 angående ändring av lagen om hälsovården (311/1948) hava 16, 17 och 18 §§ i rikets lag om hälsovården ändrats så, att de överensstämma med stadgandena om kommunernas skyldighet att teckna fasta epidemisjukplatser. Då motarbetandet av epidemiska och smittsamma sjukdomar i lagstiftningshänseende faller under rikets behörighet, böra motsvarande stadganden i landskapets lag om hälsovården göras i möjligaste mån överensstämmande med föreskrifterna i riket.

Innehållet i det föreliggande förslaget är i korthet följande:

16 §.

Angående kommunernas skyldighet att anskaffa fasta epidemisjukplatser hänvisas till vad därom är i landskapslagen om centralsjukhus stadgat. För tillfällig förvaring av personer, som på grund av allmänfarlig smittsam sjukdom skola intagas i sjukhus, bör kommun hava av landskapsläkaren godkända isoleringsrum, såvida kommunen icke befriats från sagda skyldighet av medicinalstyrelsen efter landskapsnämndens hörande. Skulle till kommuns förfogande stående fasta sjukplatser visa sig otillräckliga eller på grund av transporthinder icke kunna komma till användning, skall kommunen hava en plan för organiserandet av den allmänna sjukvården vid smittsamma sjukdomars utbrott. I denna plan, som godkännes av landskapsläkaren, skall nämnas de rum, i vilka tillfälliga vårdplatser anordnas, samt huru utrustning och vårdpersonal för ändamålet anskaffas.

17 §.

Person, som insjuknat i allmänfarlig smittsam sjukdom och icke kan lämpligen isoleras på annat sätt, skall ofördröjligen sändas till epidemisjukhus eller tillfällig vårdplats. Detta gäller även person, som miss-

tänkes vara angripen av eller vara smittobärare av förenämnd sjukdom.

18 §.

På grund av allmänfarlig smittsam sjukdom i centralsjukhus eller isoleringsrum intagen person eller person, som erhållit tillfällig vårdplats, skall beredas kostnadsfri vård och underhåll samt fri transport till sjukhuset ävensom nödiga resekostnader för återfärd från sjukhuset. Transporten till sjukhuset ombesörjes av detta. Kostnaderna för vård och underhåll samt för transport till kommunalt isoleringsrum eller tillfällig vårdplats erläggas av den kommun, där patienten vid sitt insjuknande uppehåller sig, eller där i 17 § 2 mom. nämnda isoleringsåtgärder vidtagas. Angående transport- och resekostnader till och från centralsjukhus hänvisas till vad därom är i landskapslagen om centralsjukhus föreskrivet. För person, som vårdas, försörjes eller förvaras i anstalt, upprätthållen av landskapet, kommun, kommunal sammanslutning eller av dessa gemensamt, erlägges förenämnda vård-, underhålls- och transportkostnader av anstalten, medan för värnpliktig sådana kostnader skola erläggas ur statsmedel.

Kommun, som inrättat och underhållit isoleringsrum samt tillfälliga vårdplatser, skall för sina kostnader samt transportkostnader, som äro föranledda av vårdbehövandes dittransport, erhålla landskapsbidrag i enlighet med vad landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande inom ramen för landskapets utgiftsstat bestämmer.

Övergångsstadganden.

Bestämmelserna i landskapslagen angående ombesörjande av transport till centralsjukhus samt transport- och resekostnadernas erläggande skola icke äga tillämpning på kommun, förrän dess fasta epidemisjukplatser vid centralsjukhuset kunna tagas i användning. Mariehamns epidemisjukhus bör upprätthålla sin verksamhet, till dess stadens epidemisjukplatser vid centralsjukhuset stå till förfogande, intill vilken tidpunkt staden även till förfogande bör hava i 16 § 2 mom. nämnda isoleringsrum.

Hänvisande till förestående får landskapsnämnden vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s - l a g

angående ändring av landskapslagen om hälsovården i landskapet Åland, utfärdad den 17 april 1947.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om hälsovården i landskapet Åland, utfärdad den 17 april 1947.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 16, 17 och 18 §§ i landskapslagen den 17 april 1947 om hälsovården i landskapet Åland (11/1947) skola erhålla följande ändrade lydelse:

16 §.

Om kommuns skyldighet att anskaffa fasta epidemisjukplatser är stadgat i landskapslagen om centralsjukhus.

För tillfällig förvaring av personer, som på grund av allmänfarlig smittsam sjukdom skola intagas i sjukhus, bör kommunen hava av landskapsläkaren godkända isoleringsrum, såvida icke medicinalstyrelsen beviljat befrielse från sagda skyldighet efter landskapsnämndens hörande.

För det fall, att de till förfogande stående fasta sjukplatsernaⁱ undantagsfall visa sig otillräckliga eller på grund av transporthinder icke kunna användas, bör kommunen uppgöra en plan för organiserande av sjukvården. I denna plan böra nämnas de rum, i vilka tillfälliga vårdplatser anordnas, samt huru utrustning och vårdpersonal för sådana vårdplatser anskaffas. Planen bör uppgöras så, att den utan svårighet och dröjsmål kan bringas i verkställighet i den omfattning omständigheterna för varje gång påkalla, och böra de i planen nämnda vårdplatserna stå till förfogande omedelbart, då landskapsläkaren anser detta nödigt. För planen och ändringar i densamma bör landskapsläkarens godkännande utverkas.

17 §.

Kan person, som insjuknat i allmänfarlig smittsam sjukdom, icke på annat sätt lämpligen isoleras, bör han ofördröjligen sändas till epidemisjukhus eller tillfällig vårdplats.

Vad i 1 mom. är stadgat, lände även till efterrättelse, då person misstänkes vara angripen av eller vara smittobärare av där nämnd sjukdom och hans isolering därför är nödvändig.

18 §.

Person, som på grund av i 17 § nämnd orsak intages i centralsjukhus eller i 16 § nämnt isoleringsrum eller erhåller i sagda paragraf nämnd tillfällig vårdplats, bör där beredas kostnadsfri vård och underhåll, likaså bör för honom ordnas fri transport dit och erläggas de av återfärden från sjukhuset föranledda nödvändiga resekostnaderna.

Transporten till sjukhus av person, som enligt 17 § skall sändas till centralsjukhus, bör ombesörjas av sjukhuset.

För vård och underhåll, som hämnats i 1 mom. samt för de transportkostnader, som föranledas av persons sändande till kommunalt isoleringsrum eller tillfällig vårdplats, svarar den kommun, där patienten vid sitt insjuknande uppehåller sig eller där med avseende å i 17 § 2 mom. nämnd person isoleringsåtgärder böra vidtagas.

Om erläggande av de transport- och resekostnader, som enligt 1 och 2 mom. åsamkas centralsjukhus, gäller vad därom är särskilt stadgat eller föreskrivet.

Insjuknar person, medan han vårdas, försörjes eller förvaras i av landskapet, kommun, sammanslutning av kommuner eller av dessa gemensamt upprätthållen vård-, försörjnings- eller annan anstalt, i allmänfarlig smittsam sjukdom, erlägger anstalten de därigenom uppkomna, i 1 mom. nämnda kostnaderna.

I denna paragraf nämnda kostnader, vilka förorsakats av person, som avtjänar sin värnplikt, erläggas av statens medel, såsom därom är i rikslag stadgat.

Att kommun gives för inrättande och underhåll av de i 16 § 2 och 3 mom. nämnda isoleringsrummen och tillfälliga vårdplatserna samt för de transportkostnader, som föranledas av dittransporten av de vårdbehövande, landskapsbidrag, i enlighet med vad landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande inom ramen för landskapets utgiftsstat bestämmer.

Vad ovan i 18 § 2 och 4 mom. av denna landskapslag är stadgat, skall icke äga sin tillämpning på kommun, förrän epidemiavdelningen vid centralsjukhuset, där kommunen är skyldig att anskaffa fasta epidemisjukplatser, har tagits i användning.

Mariehamns epidemisjukhus bör upprätthålla sin verksamhet, till dess stadens epidemisjukplatser i centralsjukhuset stå till förfogande. Härvid bör staden till sitt förfogande även hava de i 16 § 2 mom. nämnda isoleringsrummen.

Mariehamn den 8 februari 1949.

På landskapsnämndens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält
Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom
Ch. Stormbom.